

2007-03-05

Djurskyddsmyndigheten
Box 80
532 21 Skara

Remiss ang. förslag till nya föreskrifter och allmänna råd för hållande av hund och katt.

Dnr 2006-0592

Svenska Jägareförbundet får med anledning av remissen lämna följande synpunkter på Djurskyddsmyndighetens förslag.

Sammanfattning

Jägareförbundet anser att föreskrifterna har en är lättöverskådligt utformning och i många delar innehåller det som varje ansvarskännande djurägare redan idag förväntas beakta. Några av förslagen saknar däremot, enligt Jägareförbundets uppfattning, substans och verklighetsförankring, bl.a. kraven på rastning av hund som tillfälligt vistas i bur under jakt, daglig rengöring av boxutrymmen och utfodring av hund utan att den störs av andra hundar.

Beträffande rastgårdarnas storlek välkomnar Jägareförbundet att dessa baseras på mankhöjd istället för vikt. Däremot kan förbundet inte förstå resonemanget om att tre eller fler hundar skulle kräva en sådan avsevärd storlekshöjning av rastgårdar som föreslås. Argumentet sägs i konsekvensutredningen vara att man i en ansamling av hundar ska ställa storlekskrav på rastgården för att hundar lättare ”ska kunna komma undan från varandra”. Uppstår konflikter i en hundgård, trots att rangordningen är upprättad, så hjälper inte några kvadratmeters ökning av rastgårdens yta – hundarna slåss ändå och enda sättet att förhindra detta är att dela på hundarna.

Jägareförbundets synpunkter i detalj

1 kapitlet

9 § ”I hund- och kattstallar ska finnas förutsättningar att rädda djuren vid brand”
Jägareförbundet anser att det måste klargöras vad som menas med ”förutsättningar”. I annat fall synes föreskriften vara tämligen meningslös i sin otydlighet.

14 § punkt 4. ”I samband med jakt får hundar förvaras i bur i max 8 timmar om de rastas minst varannan timma”. Jägareförbundets bestämda uppfattning är att rastning var tredje timme måste vara tillfyllest. De hundar som medtas vid jakt används under dagen i olika omfattning och tre timmars vila efter ett jaktpass är enligt förbundets mening helt relevant. Med hänsyn till hur jakthundar används under praktisk jakt är rastning var tredje timme mer lämpligt i detta avseende.

18 § I andra stycket anges att ”om flera djur utfodras tillsammans, ska de ges möjlighet att äta utan att störas av andra djur”. Detta torde vara omöjligt att uppfylla då fler än en hund hålls tillsammans. Det ligger dessutom i flockdjuret hundens natur att äta tillsammans med flockmedlemmar. Stycket bör ändras till en lydelse om tillsyn vid utfodring så att alla hundar i flocken får tillräcklig mängd mat.

20 § ”Boxutrymmen ska göras rena minst en gång per dygn”. Med denna skrivning ska alltså boxen göra rent dagligen även om ett behov inte finns. Jägareförbundet anser att föreskriften för boxutrymmen ska formuleras på samma sätt som ”andra förvaringsutrymmen” d.v.s. ”rengöras så att de hålls tillfredsställande rena”.

2 kapitlet

4 § Här anges att synliga elstängsel endast får användas till ytor som är 50 gånger större än minimimått för rastgård. Detta gör att många hundägare kommer att sakna möjligheten att elstängsla den egna tomten som används som rastplats för hunden. Sådan rastning torde som regel ske med tillsyn och kan inte jämföras med sådan tid som hunden är i rastgård. Ett exempel – hundar som vistas inomhus får inte rastas tillfälligt (”nattkissa”) eller på annat sätt tillfälligt vistas lösa i en trädgård med elstängsel om inte dessa mått uppfylls. Samma resonemang gäller för att flytta hundar mellan bostaden och rastgården.

Enligt förbundets uppfattning hade varit betydligt mera ändamålsenligt att föreskriva att elstängselutrustning (elaggregatet) för korta stängsel ska vara anpassad till stängsellängden. Detta för att inte hunden ska kunna skada sig. Erfarenheten säger att elstängsel, även svaga sådana, fungerar mycket bra – hunden drar snabbt lärdom efter kontakt med stängslet och stängslet kan ofta stängas av efter en kort tid – hundarna går inte nära det.

15 § Om hundar bundna vid motorfordon. Här anges att hundar får bindas vid ”speciell uppbindningsanordning” som anbringas till fordonet. Sådan ska vara utformad så att fordonet inte kan lämna platsen utan att anordningen först avlägsnas. Jägareförbundet anser att en sådan anordning endast skulle fungera i teorin och inte i praktiken. Enligt förbundets mening vår mening finns inte behov av undantag – som dessutom riskerar att feltolkas etc. Föreskriften bör kort och gott lyda. ”Hundar får inte bindas vid motorfordon”.

19 § Här står att det ska finnas ”kunnig personal” på hunddagis och hundpensionat den tid hundar vistas där. Definition av ”kunnig” saknas och det bör klarläggas exemplifieras i ett allmänt råd.

20 § Hundar på hunddagis eller hundpensionat ”ska ha möjlighet att gå undan från varandra för att undvika konflikter. Detta torde vara omöjligt att uppfylla om fler än en hund hålls i rastgården eller dylikt. Uppfylls vad som anges i 2 kap 8 § så kan 20 § utgå.

23 § Jägareförbundet välkomnar att minimimåtten på rastgårdar baseras på mankhöjd istället för, som idag, på vikt. Minimimåtten förefaller vara rimliga men vi kan definitivt inte finna någon logik i resonemanget om att tre hundar eller fler skulle kräva en sådan avsevärd ökning av minimimåttet som föreslås. I förarbeten till förordningsförslaget anges att hundar som är i en grupp om tre eller fler, skulle ha ett större behov av att kunna gå undan än om gruppen består av två individer. Logik och sakskäl för detta finns enligt vår mening inte.

I en grupp av hundar som är sammansatta enligt 2 kap. 8 § i denna förordning (en grupp som fungerar tillsammans) finns inte detta behov av den enskilda hundens möjligheter till avskildhet. Om inte gruppen fungerar tillsammans så uppstår konflikt mellan hundarna oavsett om rastgården är på 30 eller 50 kvadratmeter. Hundarna söker upp varandra oavsett rastgårdens storlek.

Just denna skrivning är den som enskilt får störst betydelse för en bred hundägarkategori – alla de som har tre hundar eller fler i rastgård. För hundarnas väl och ve saknar några kvadratmeters yta relevans i förhållande till om kraven i 2 kap § 8 uppfylls, dvs flockens sammansättning. Jägareförbundet föreslår att för varje ytterligare hund utöver två ska rastgårdens storlek öka med samma antal kvadratmeter som skillnaden mellan en och två hundar.

24 § Här anges att boxar för hund ska ha ”normal takhöjd”. Vad är definitionen på detta? Avses 2400 mm som i ordinär byggnorm så omöjliggörs användningen av många äldre ekonomibyggnader etc. Lägst 1800 mm möjliggör både städning av utrymmet samt tillräcklig rymd för luftcirkulation etc.

3 kapitlet

13 § Om kattfällor. Måtten har vi inga synpunkter på. Däremot vad som skrivs om tillsyn av fällan. De flesta katter fångas i fälla av jägare. Jägarkåren är vana vid de bestämmelser som anges i jaktlagstiftningen för tillsyn av fällor. Där anges att fällor för levandefångst av däggdjur ska ha daglig tillsyn. Då flertalet bytesdjur är nattaktiva ska sådan tillsyn ske på morgonen. För mink, som är mer stresskänslig, gäller att fällor ska ha tillsyn både morgon och kväll.

De flesta katter torde vara nattaktiva. Tillsyn av kattfällor bör ske på morgonen som för övriga däggdjur. Om tätare tillsyn anses behövas så bör det vara formulerat som morgon och kväll som för minkfällor.

Svenska Jägareförbundet

Håkan Weberyd
Generalsekreterare

Hans von Essen
Riksjaktvårdskonsulent